

cognitiōne p̄cipiat. neq; eciā ab ho-
minib; addiscē dignant̄. Et hec r̄spi-
ciunt veritatē speculatiuā. Verita-
tem eciā affāuam supbia directe im-
pediē: q̄ dum supbi delectātur in p-
pria excellēcia. excellēciam verita-
tis fastidiunt. **puer. xi.** Vbi humili-
tas ibi sapiēcia. **Greg.** Supbi & se-
creta q̄dam intelligēda p̄cipiunt.
et eorum dulcedinē expiri non p̄nt.
Et si nouerint quō sunt ignorāt q̄
modo sapiūt. **Supbia** vsq; in finē
repat seruos dei. **Aug.** Hoc ē vlti-
mū redūtibus ad deum quod rece-
dētibus p̄mū fuit. vici; apostatare a
deo quod est iniciū supbie.

**Cōtra tēptacōes ire inuidie ipa-
ciēcie indiçcōis & amaritudis. Cō. 22.**

Ihesus xp̄s. Discite a me:
q̄ mitis sū et humilis cor-
de. **Mt. 23.** Erat moyses
vir mitissim; sup oēs hoies qui mo-
rabantur in terra. **ps.** Diriget mā-
suetos in iudicio: docebit mites vias
suas. **Item.** In domino laudabitur
anima mea: audiant mansueti & le-
tentur. **Item.** Mansueti heredita-
bunt terram: et delectētur in multi-
pacis. **Itē.** ut saluos faceret oēs
mansuetos terre. **Item.** Suscipiēs
mansuetos dñs. **Item.** Exaltabit
mansuetos in salutem. **ysaie. 11.** Ar-
guet in equitate pro mansuetis ter-
re. **Item. vi.** Ad annunciandū man-
suetis misit me. **Judith. 22.** Humi-
lium & mansuetorum semp tibi pla-
uit deprecacō. **Eccl. p.** Beneplacitū
est illi fides et mansuetudo. **prover.**
22. Mansuetis dabit gratiam. **Eccl.**
22. De hijs qui perdidērunt sustinen

ciam: et dereliquerunt vias rectas:
et diuerterunt in vias prauas. **Itē.**
iii. fili in mansuetudine opa tua p-
fice: et super hominū gloriam dili-
geris. **Item. x.** fili in mansuetudinē
serua anima tuam: & da illi honorē
p̄m meritum suum. **Item. 2.** Respō-
de pacifica in mansuetudine. **Item.**
v. Esto mansuetus ad audiendum
verbum dei ut intelligas: et cum sa-
piēcia proferas responsū verum.
p. thi. 11. Seruū dei nō oportet litiga-
re: s; mansuetum eē ad oēs. **Itē. vi.**
Sectare mānsuetudinē paciāam n̄c.
Eph. 2. In mānsuetudine cum paciā
supportates inuicē in caritate. Om-
nis amaritudo et ira et indignatio
et clamor et blasphemia tollatur a
vobis cum omni malicia. Estote au-
tem inuicē benigni misericordes. do-
nantes inuicē: sicut et deus in xi-
sto donauit vobis. **Iaco. p.** Sit om-
nis homo velox ad audiendū tard;
autem ad loquēdum: et tardus ad
irā. Ira em̄ viri iusticiā dei nō ope-
ratur. **Item.** qd abicientes ōnem im-
mundiciā: et habūdanciā: malicie
in mansuetudine suscipite infirmū
bū: quod potest saluare animas ve-
stras. **ysa. 22.** De qui p̄datis: nōne
ipse p̄datis? Et qui spernis: nōne
et ipse sp̄neris? Cū consumaue-
ris de p̄daciōne. de p̄datis. Cū sati-
gatus de heris: p̄tēpnere. p̄tēpnere.
p̄. 20. Vir iracundus puocat rixas:
et qui ad indignandū facit ē. erit
ad peccata proclinator. **Eccl. 10.** sexto
Verbum dulce multiplicat amicos:
et mitigat inimicos. Et lingua eu-
charis in bono homine habundabit.

dabit **Eccl. 31.** Non despicias primum
in iocunditate illius: nec verba impetij
dicas illi. **22.** In multis esto quasi
nescius: et audi tacens. **Eccl. 18.** Se-
per iurgia querit malus: angelus autem
crudelis mittet contra eum. **Isa. 40.** Cor
ipij quasi mare feruens quod quiesce-
re non potest: et redudat fluctus eius
in conuulsionem et lutum. Non est
pax impijs dicit dominus deus. Pax
hominibus bonae voluntatis. Super
quem iustificasti: super quem dilatastis
os: et eiecistis linguam. Iustus perit
et non est qui recogitet in corde suo:
et vici misericordie colligunt quod non
est qui intelligit. Numquid non super hijs
indignator ait dominus. **Eccl. 9.** In
humilitate patientiam habet. **Ps. 37.** Pa-
cientia pauperum non peribit in finem. **Ps.**
60. Tu es patientia mea domine. **16.**
Ab ipso patientia mea. **Luc. 8.** Qui
verbum suscipiunt in corde optimo: fruc-
tu afferunt in patientia. **Luc. 21.** In pa-
cientia vestra. possidebitis animas vestras.
1. cor. 6. In multa patientia exhibe
amoris nos sicut dei ministros. **1. cor. 13.**
22. Multae tribulationes iustorum de
omnibus hijs liberabit eos dominus. **He-**
b. 10. Patientia nobis necessaria est.
1. Th. 1. Curramus propositum nobis est.
tamen: ut non deficiamus. Qui proposito sibi gau-
dio sustinuit crucem persecutionis propter
recogitate eum qui talem sustinuit a
persecutionibus aduersum semetipsum confiden-
tem: ut non fatigemini animis vestris
deficientes. **1. Th. 5.** Patientia opus
perfectum habet. **1. Th. 5.** Ecce edificamus
eos qui sustinuerunt. Sufferentiam iob
audistis: et finem domini vidistis. **1. Th. 5.**
Ministrate in abstinentia patientiam.

Iob. 20. Puellum occidit invidia: virum
stultum inficit iracundia. **pu. 12.** Pu-
tredo ossium invidia. **Eccl. 10.** Aduersus omnes
labores hominum et industrias patet
inuidie primum. **Sap. 11.** Invidia
autem diaboli mors introiit in ortem ter-
raz: imitatur autem illum qui sunt ex parte il-
li. **Leuit. 19.** Non facies calumpniam
proximo tuo: nec vi opprimes eum. Non
oderis fratrem tuum in corde tuo: si publi-
ce argue eum: nec habeas super illo
peccatum. Non gratias ultionem: nec me-
mor inuicie civium tuorum. **Mat. 6.** Si
dimiseritis hominibus peccata eorum:
dimittet vobis pater vester celestis peccata
vestra. **Mat. 5.** Audistis: quod dictum est
anti quis. Non occides. Ego autem di-
co vobis: quod omnis qui irascitur fratri
suo reus erit iudicio. Qui autem dixe-
rit racha: reus erit filio. Qui autem
dixerit fatue: reus erit iehenne ignis.
Audistis quod dictum est diliges proximum
tuum: et odio habebis inimicum tuum. Ego
autem dico vobis. Diligite inimicos vestros:
benefacite hijs qui oderunt vos: et orate
pro persecutoribus: et calumpniantibus vos:
ut sitis filij patris vestri qui in celis
est: qui solem suum oriri facit super bonos
et malos: et pluit super iustos et inius-
tos. Si enim diligitis eos qui vos di-
ligunt: quam mercedem habebitis. Non
ne et publicani hoc faciunt? Estote er-
go perfecti: sicut et pater vester celestis.
perfectus est. **Mat. 18.** Sic faciet vobis
pater meus celestis: si non remiseri-
tis unusquisque fratri suo de cordi-
bus vestris: id est tradet eum tortoribus: qui ad-
versus eum reddatis unumquemque debitum. **1. Th. 5.**
28. Homo homini servat iram: et a deo qui
erat medellam. **1. Th. 5.** Qui odit

fr̄ez suū tebs ē vsz adhuc. Qui fr̄ez
diligat suū t̄lūe pmanet. ⁊ scādālū t̄
eo nō ē. **Ite nū° ca°.** Rm̄i diliga⁹ nos
inice. qz caritas ex deo ē. et oīs q̄ dili-
git fr̄ez suū ex deo ē. et cognoscit deū.
Rm̄i si de⁹ dilexit nos. ⁊ nos debem⁹
alētz diligē. Si quis dixit qm̄ di-
ligo deū et fr̄em suū odit. mēdax est.
Qui em̄ nō diligit fr̄ez suū quē videt.
deū quē n̄ videt quō p̄t diligē. Et hoc
mādātū hēm⁹ a deo. vt q̄ diligit deum
diligat et fr̄ez suū. Deus caritas est.
Dñs ad me. Qui cordis ⁊ corpōis
reḡem deſideat p̄ſeq. oīz qz hūilis sit ⁊
mitis. et vt in amore q̄ me in tris oīb⁹
būle exhibui et benignū. talē oīb⁹ se
dēmoſtret. **Ite.** In q̄cūqz aīa cruc nō
ē idē t̄bulatio. nulla paāa ē. Et vbi
paāa nō ē. sal⁹ nō ē. **Thōs p̄ma 2. q.**
61. Paāa dr̄ hēc opus p̄fectū in to-
lerātia maloz. in q̄bus n̄ solū exclu-
dit iniustā vindictā quā etiā exclu-
dit iusticiā. neqz solū odiū quod facit
caritas. nec solam irā qd̄ facit man-
suetudo. s̄ excludit tristitiam inordi-
natā q̄ est radix oīm p̄dictoz. ⁊ ideo
in hoc ē perfectior et maior qz in hac
mateia exēpat radicē. Nō tñ ob h⁹
ē simplici⁹ p̄fectior oīb⁹ alijs v̄tutib⁹.
qz fortitudo nō solū sustinet omnes
molestias absqz p̄turbacōe qd̄ ē pa-
ciētie. s̄ etiā ingēit se eis cū opus fu-
erit. et in hoc p̄cellit. **Augustinus.**
Ira quātū me fert opinio. est turbu-
lētus appetitus auferendi ea que
facilitatem actionis impediunt. Id-
circo plerumqz non hominibus tan-
tum sed calamo iāſcimus in scriben-
dō. eumqz collidi⁹. atqz frangimus.
et cūqz instrumento quilibet. ex quo

difficultatem se pati arbitrat. **Hac**
āt assiduitate irascēdi fel̄ crescē etiā
medici affirmant. cremito autē fellis
rursus ⁊ facile et p̄pe nullis causis
existentibus irascimur. **Idem.** Sic
acetū corrūpit vas si diuici⁹ ibi fu-
erit. sic ira corrūpit cor si in alterum
diem durauerit. **Idem.** Furo: est ira
breuis. que non tam ex malicie p̄po-
ſito. qz euentu subito contingit. **Idem**
in regula. Vites ā nullas habeatis ā
qz celerrime finiat. ne ira crescat
in odium et in iracundiam de festuca. et
animam faciat homicidam. **Sicut**
enim legitis. Qui fratrem suū odit.
homicida est. Quicūqz conuitio vel
maledicto vel cāminis obiectu aliqz
leserit inuicē sibi debita relaxare de-
bebunt p̄pter orationes vestras. qz
vtriqz quanto crebriores habeatis tā-
to sanctiores habere debetis. **Idem.**
hior est autem. qui quāuis ira sepe
temptetur tamen impetrat festinat
vt sibi dimittat an se fecisse cognos-
cat iniuriā. qz qui tardus irascit et
ad veniā petendā tardius inclinat.
Qui autē nunqz vult petere veniā
aut nō ex animo petit. sine causa est
in monasterio. et si inde non piciat.
Idem. Ira oculum turbat. odium ge-
nerat. Nulli irascenti ira sua videt
iniusta. Ira enim inueterascens ita
fit odium. dummodo q̄si iusti dolo-
ris admixta dulcedo diuici⁹ eam in
vase detinet. donec acrescat. vasqz
corrumpat. **Idem.** Irā fratris tunc
tu portabis cum tu aduersus eum
nō **homodo** irascēris. Et rursum il-
le eodem tempore quo **tempore** te i-
ra p̄occupauerit ille te lenitate et

et tranquillitate supponet. **Sen.** Video
quod multum doleo. post scripta scilicet populi
nonnullos in scola humilitatis superbia
magis addiscendaque sub alis imitibus
humilibusque magis quam insolentibus et im-
patientes amplius fieri in claustris
quam fuissent in seculo. Quodque magis pu-
sum est. plerique in domo dei non paciun-
tur hominem contemptum qui in sua non mi-
si contemptibiles esse potuerunt. **Aug.**
nimis dolendum est. quod cum apostoli
tali nec horribilibus tormentis po-
terant a caritate dei separari. nos in-
dum ociosis fabulis et sepe puissimum
punitum. immo quandoque propter sig-
num ita derelinquimus caritatem:
ut non solum multis diebus. sed et ci-
am mensibus nec loqui nec amicitia-
am habeamus. **Seneca.** Magnam
stultitiam putat. si quis verba deuorare
sciat. Addit quidam. quod non minor est
digere. ne eructare incipiat in per-
sona. **Greg.** Patientia vera est. quae et ipsum
amat quem potest. Nam tolerare et odi-
se non est virtus mansuetudinis. sed vela-
men furoris. Ille si quidem vere patientis
est. qui erga imperfectionem proximi im-
patientis non est. Atque esse renouet. quem ca-
pi malicia non exercet. Hic ergo ve-
raciter boni sunt. qui in bonitate persis-
tere etiam inter malos possunt. **Tul.** de au-
cilia Turpe est maxime homini stultitiam reci-
tare iniurias. et odiorum sopitos cineres
denovo suscitare. Memoria beneficiorum
labilis est. iniuriarum tenax. Viri boni est
scire pati. De hoc ita legimus in nobilissi-
mo libello quasi exhortorie nos all-
oquente ac dicente. Solent dilectissi-
mi. reges legem dare suis subiectis.
leges instituire. precepta imponere. quod

bus et bonos inquietis diuinitate
pacificando consuevit malos a lesi-
one bonorum tremendo cohercet. **Præ** ve-
ro lex amor est. ius nostrum tenuolentia
est. precepta nostra sunt benefacere.
seruire. dare omnibus tam bonis quam ma-
lis. ut hijs beneficijs et bonos in pa-
ce et tenuolentia nostra iugiter teneamus.
et malos a lesione nostra retrahamus.
taliisque eos ultione a malefaciendo co-
pescamus. Qui tamen si nec nos sic
deserint ledere. illis quidem lesionis
malum imputabitur. nobis vero eie
pro lucro et gratia prius comodo ce-
det. si modo eis bonum pro malo sem-
per reddere meminerimus. Nec iam
inimici. sed maximi amici et eo nobis
adiutores erunt. dum nobis occasio-
nem corone celestis promerendo pre-
bent. Ergo sicut reges huius seculi
suos sibi hostes bellando subigere
atque in suum contendunt seruiciu
redigere. ita et nos tolerando bene-
faciendo nostros in nostrum famu-
latum retorquemus inimicos. dum
per eorum seruiciam et a malis que
commisimus purgamur. et bonis ce-
lestibus dona dotamur. **Cant** igitur
illi. preparant arma. armis et
equos querant. exercitus congre-
gant. milites instruunt. ferro indu-
ti. armis onusti. huc illucque discur-
rant. vociferacione ululatu. ac tuba-
rum clangore nubes ipsas pulsent.
mutuis sese vulneribus laniant. cru-
oris riuos artere faciant. nos in do-
mibus nostris sedentes vel in cubi-
libus iacentes ac multa cum pace
et mentis quiete degentes. multo me-
lius quam illi pugnamus. et longe excellamus.

triumphamus. Postquam enim hec omnia fecerunt: postquam vrbes et castella subuerterunt: et multas sibi gentes et regna subiugauerunt: si quid contra vitia sua dimicent interrogent: turpiter eos ac quoslibet eorum etiam minimo superari inuenies: in tantum ut peccatum illud quod pauperes quique et rustici facilius euenire: illi si eos per quas faciantur nullomodo posse superare. **Quid igitur?** Illi his omnibus laboribus suis penam acquirunt eternam: nos cum iocunditate et leticia spirituali celestem lucratur gloriam. **Reges et principes thesaurizant sibi thesauros auri et argenti. gemmarum et aromatum: congregant sibi vasa preciosa. vestes perigrinas. ornamenta exquisita: multiplicat possessiones. familias. domos diuitias.** Nos pro hijs delectamur in testimonio bone conscientie: in sanctitate innocentis vite: in puritate voluntatis bone. **Multiplicamus bonorum morum diuitias sanctorum operum: thesauros spiritualium cogitationum.** Illi volunt habere quam plures seruos et ancillas: qui eis ad cunctos nutus obediunt: et in omni cura et delectatione carnis obsequantur. Nos gloriosius ad saluatoris exemplum malumus ministrare quam ministriari: subici quam preesse. obedi quam iungere: pro delectatione vero carnis in spiritualibus delectamur delicijs: dum nos delectat scripturarum profunda inuestigare et veritatis noticiam ab ipso elicere: dum diuinis laudibus et ymnis libet magnam

diei partem noctisque occupare: et in vocis melodia eternam querere dulcedinem: dum placet etiam angelorum conuersationem mentis perquisitione indagare: et glorie ad quam suspiramus vel umbram aliquam seu vltima quedam vestigia perscrutari: dum in ipsius diuinitatis maiestatem mens audet aliquando oculum figere: et ex illa inestimabili suauitate quippiam vel tenuiter gustare. Absit enim ut religiosus quisque carnali qualibet iocunditate suam patiat resolui mentem: et quod deo debet carni tribuat: ut videlicet a spirituali dulcedine mentis intuitum autens ad corporea illum lenocinia retorqueat: cum tam multa et varia nobis spiritalia bona diuina preparauerit providentia: in quorum mirifica delectatione mens die noctique detineatur humana: sicut scriptum est. **Multa fecisti tu domine mirabilia tua: et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.** Et qui hijs vigilanter intendit facilius seculi blademata fastidit: ac eius aduersa non solum patienter sed etiam libenter tanquam sibi a deo transmissa suscipit. Item in alio quodam tractatu notabili sic legi de hac sancta et perfecta paciencia. **Diuina voluntas rectitudinis regula est. ad quam omnis fortitudo nostra rectificanda et regulanda est: omnisque voluntas mortificari et annullari debet que huic equitati voluntatisque diuine non congruit.** Huius exemplum prebuit nobis saluator dicens. ~~Pater non mea sed tua voluntas fiat~~

7. *facilia.*

nō mea. s; tua volūtas fiat. **Dicam** 9
igit et nos. **P**t summum gaudiū m
est te iuuante: vt impleatur volun-
tas tua in me. **Dicamus** pinde aunc-
tis aduersarijs nostris. **N**ichil me
lesistis kaissimi frēs et amici. nec
quicq; michi nouistis sed plurimū
inuistis: quia voluntatē patris mei
semp michi beneplacitā erga me fe-
cistis. coronamq; paciencie ad auxi-
istis: aut ad omne minus. grauem
penitentie satisfactionem. ad quā hic
aut in futuro tenebar michi leuiorē
reddidistis. **S**ic ergo persecutoribz
nostris nedum non molesti esse de-
bem? s; grati. cum videam? eos mi-
nistros esse inter deum et nos: ut eo-
rum ministerio pficiatur i nobis vo-
luntas dei. **H**oc est quod beatus **gg.**
dicit: scilicet q; lucz facere de inimicis
possum? ipos diligendo. et hoc v-
tiq; saluberrimū est: qn ecia ipsi q nos
psequūt si volumus aīci nostri sūt
et adiutores. hz hoc ipsi nō intēderūt.
Constat em q; d; domin? de? michi
il vult. aut pmitit nobis accidere
adūstis: nisi fuerit p bono nōo.
Hec si diligēt attēderem? de nul-
lo petistaremur. nullū irascēmur ecia
am ad horam: sed potius reputare-
mus nos obligatos cūbit nob in-
iuriā. **H**mc beatus **gregorius**. 33.
mō. exponens illud **iob**. 20. **M**emē-
to belli et ultra non addas loq; di-
cit. **S**i impetentem te occulti aduer-
sarij gladium pspicias: flagellū pa-
tris nullatenus phoretiscis. **V**ides
enim quali flagello te feris: sed intur-
eri negligis a quāto te hoste flagel-
lando literum seruo. **T**anto te ad

disciplinam patris exhibe tacitum:
quāto te pspicias ad tella hostis in-
firmū. **D**um ergo me corripiente per-
cuteris vt equanimiter feras hostē
tuum ad memoriam reuoca. a durū
non estimas omne qd pateis: dum
extimis cruciatibus ab interna pas-
sione literaris. **Crisp.** **M**elius ē odi-
um ppter deum: quam amor qui est
ppter ipsum. **C**um enim ppter deum
amamur debitores dei sumus: cum
vero odio hateamur ppter ipsum de-
bitorem facimus nobis deum. **Beatus.**
Omnino sufficit aduersum os loqn-
tium iniqua. opinio bonorum cum
testimonio consciencie. **B**ona pfecto
consolatio cum blasphemamur a ma-
lis benefacientes: si rā diligant nos.
Augusti. **M**itescere est nō contra-
dicere diuine scripture si aliq; vicia
nostra percutit: siue non intellecte
quasi nos verius et melius sapere
et precipere possemus. **O**portet ergo
non soluū erga proximum sed mul-
to fortius erga deum esse patientē:
ad quem omnia referre debemus.
Ambrosius. **I**llud est magnificū
si subiectus contumelijs iudiciū dei
laudes: si reatus egritudine iudici-
a dei deprecetis: si te inopia non re-
uocet. quo minus laudes iusticiam
dei. **Augusti.** **F**ili si ploras: sub prē-
ploza. **N**oli cum indignacione. **N**oli
cum typo superbie quod patris suf-
ferre. **U**nde plangis: medicina est
non pena. **N**oli repellere flagellum:
si non vis repelli ab hereditate. **N**o-
li attendere quam penam habes i
flagello: sed quem loam i testamē-
to. ~~Omnes iniquitates que sunt in~~

Omnes iniquitates que sunt in terra ad te
pus. omnes felicitates hominum malorum. om-
nes labores iustorum. meditati die ac
nocte legem dei nulli sunt et tolerant omnia.
Noli in te confidere. noli de te presumere. si
dixit deo tuo. tu es pax mea domine. Vir-
tus enim que pax dicitur tam magni dei do-
num est etiam ipsi que nobis ea largitur
pax predice. Per facile est vestire preceptum
tam humiliter inclinato capite accipere. vel super
oculos dimittere. si verum humile iniurie
ostendit. Pax igitur vera. pax religio-
sa. pax christiana ab ipso est. a quo est omne
donum perfectum. a patre luminum. apud
quem non est transmutatio nec vicissitu-
diminis obubratio. Non quod omnes virtutes
existant per pacem. Nota quod generaliter
loquendo. hec nomina clementia. mansuetudo.
mitis. pietas. benignitas. benivolentia.
pax. lenitas. sufferentia. humanitas
cum similibus videtur idem significare quasi sint
una virtus. tamen debent inter se multum pro-
prieque ad utendum. secundum sanctum theoz in 22. quod
virtutes morales ordinantur ad bonum
in quantum per se bonum rationis propter appetitum
passionum. Dicit enim 2. ethicorum quod virtus
moralis consistit circa passionem et ac-
tiones. Passiones autem inferiores sunt ac-
tionum exteriorum principia. et est impedimen-
tum. Et ideo virtutes que moderant passio-
nes. quandoque pariter in eundem effectum
cum virtutibus que moderantur actiones.
licet specie differant. Sicut iusticia
prohibet furtum puniendo. liberalitas
largiendo. Eundem effectum intendit rex
et dux in exercitu scilicet ordinare milites.
licet diversa per se sequantur. Ita quoque ad i-
ram que est passio valde vehemens
non sufficit una virtus ad moderati-
onem eius. sed plures requiruntur. Quia

enim ira est appetitus vindicte. ideo
requiritur primo mansuetudo que ip-
sum appetitum vindicte refrenet.
Secundo requiritur clementia mode-
ratiua exterioris punitionis. Unde
nota. quod quia naturaliter est homini
appetere vindictam iniuriarum illata-
rum quod ab hoc deficere eo quod vir ali-
cuius parue videtur iniurie sibi
illate ut salustius dicitur. ideo virtus
nominatur a diminutione ire propter
quod a superhabundantia. Rarissimus
enim est qui deficit ab ira quasi ob hoc
defectuosus moraliter. ideo non est
necesse apponere remedium ut scilicet
quis assuescat ad irascendum. sed po-
tius econtra. Hinc philosophus in
quarto ethicorum dicit. quod habitus qui
mediu tenet in ira est inominatus
propter raritatem quem tamen nos a
diminutione ire denominamus scilicet
nomine mansuetudinis. Mitis
autem nominatur magna quies a-
nime. quam nulla passio perturbare
potest. Unde dicitur mitis quem me-
tis amaritudo non afficit. Et nota quod
mitis siue mansuetudo. quandoque
dicitur virtus. quandoque temperantia.
quandoque fructus. quod non est incon-
ueniens. quia temperantia siue actus
virtutis. fructus autem sunt delectatio-
nes de actibus virtutis. Omnia hec circa
passionem ire. **Ecce. xi. Tibi et psal-**
lentium sua uem faciunt melodia. si super
utramque lingua suavis. Benignitas
autem videtur pertinere ad operationem. Unde per
dicitur. quod benignus est vir sponte ad benefa-
ciendum paratus. et dulcis ad eloqui-
um. **Et ad romanos dicit. Benignitas**
est habitus voluntarie benefactoris

Cass. Ornamentū omniū bonorū ē
sincera benignitas. q̄ nūq̄ ē sola. q̄
de virtutibus cognoscit esse generata.
Bemulencia vero est actus volūta-
tis sicut dilectio. s̄ i hoc differt. q̄
non est cōpleta amicitia sed p̄ci-
piū eius. q̄si motio q̄dā p̄cedens ad
amorem. Passio em̄ amoris nō subi-
e to exoritur sicut ira sed per aliq̄ as-
siduam inspectionē rei amate. Pie-
tatis etiā donum quandā conueniē-
ciam habet cum istis: sicut **Aug.** dicit.
q̄ pietas p̄uenit mitibz. **Pacientia** v̄o
ordinat̄ contra passionē tristitie. si-
cut fortitudo contra timorem. Pertinet
em̄ ad fortē virilit̄ aggredi s̄ dicta
men recte rationis: ad sustinendum
sūma pericula q̄ sūt circa mortē. et nō
timere. Sed ad patientiam p̄tinet
eq̄m̄iter p̄peti penas que ab alijs
infligunt̄ et non deficere: neq̄ trista-
ri de illis p̄pter bonū virtutis et meri-
tum q̄d inde puenit. Et sic p̄ q̄ pa-
tientia adiūgit fortitudinē: sicut v̄o
secūdaia p̄ncipali. Non em̄ sufficit
fortiter impavide accedere: s̄ etiā
requirit̄ ut non deficiat quis p̄pter
p̄sencium penarū tristitiam vel dolo-
rem. Patet ergo quod ad patientiā
pertinet: ut p̄pter huiusmodi tristiti-
as quanteaumq̄ sint. homo non re-
cedat a bono virtutis. Verum sicut
ad mitigandam passionem ire plu-
res virtutes ordinantur: sic etiā ad
tristitiam q̄ iudie siue odio vicina
est gemitrixq̄ accidie. Nam temperā-
cia ordinatur ad refrenandum tris-
titiam que oritur ex abstinentia ci-
borum vel venerorum: longanimi-
tas ad expectanda bona p̄missa.

eo q̄ spes q̄ differt affligit aīaz. con-
stācia ad tolerāciā laboris quēhō su-
stinet i p̄tinuata executione boni ope-
ris: eo q̄ vir fidelis crebro cōtristat̄
i exercitatioe sua a facie inimici: et
a tribulatioe peccatoris. Inueniunt̄ ec̄
alijs cōmuni sac̄ scriptura ad idē de p̄-
uētes: viz. sufferēcia q̄ ad leuia offe-
diacula referri p̄t. s̄m illd. ij. cor. ii. li-
tent̄ sufferitis incipiētes. **Sustinen-**
cia. q̄ ad maiora. s̄m illd. i. thi. i. me-
mores fidei v̄re laboris et t̄ntatis su-
stinēcie spei. **Supportantia**. q̄ ad ifir-
mos referit̄. q̄ nō p̄nt facē debitū suū:
s̄m illd. ij. cor. xi. h̄ et supportate me.
Cteph. iij. supportantes invicē i ca-
ritate. Et licet sepe vnum portatur p̄
aliō: tamen s̄m hunc sensum omnia
hec ordinantur cōtra passionem tris-
titie que mordax valde est si non be-
ne reguletur: et multas occasiones
habet ebullendi cōtra rationem. Ip-
sa enim mortem operatur: ut dicitur
ij. cor. i. A. Et ecclesi. 30. multos occi-
dit tristitia. Et nō ē vtilitas in ea si-
cut in alijs q̄busdam passionibus: q̄
saltem ad aliquid vtilis sunt. Hinc
Augustinus dicit. Pacientia hominis
est q̄ mala equo animo toleramus
id est sine p̄turbatione tristitie: ne aī-
mo iniquo bona deferamus p̄ q̄ ad
meliorā pueniam. Et ap̄d gētiles pa-
cientia imēse laudis extitit. Vñ dicit
tull. q̄ paciā ē hoēstatis ac utilita-
tis cā. volūtaia ac diut̄na p̄fessio re-
p̄ arduarū ac difficilium. Vbi tñ ē nōn
dū q̄ paciā gētiliū l'hoim i p̄ccō mōr-
li exntiū nō ē mēitoia etne vite: q̄ nō p̄-
cedit ex aōre sup̄nāli. i. caritate: s̄c̄ il-
la de q̄ dicit p̄s. tu es paciā mea. s. de.

Et iton. Ab ipso scz deo est pacia mea
Et ap⁹. Caritas paciens est. Sed
a pcedit ex viciosa cupia: sicut vi-
demus in natura corrup: in q dñatur
cupie incliatio apli⁹ q rōa pcedit
ex zelo vutū politicaz: q bonū vū-
tis politice nō ē sup naturā s ē pme-
suratū natuē hūane: iō absq auxi-
lio grēie grūfacietis p volūtas hūa-
na in illd tedē licet nō absq auxilio
dei. Aut pcedit ex amore quo homo
naturaliter diligit suā carnem: unde
aliq ppter samitātē corporis reupā-
dam gūia qdam amara patiunt.
Ex qbus notabilē pderari p mul-
tiplex solucō qūdā argumentoz
q in modilib⁹ sunt de difficultate ac-
tū hūanor: vīz q puū op⁹ naturā
in seruitio dei gūat: s in ppria pūp-
tia etiā gūis labor delectat. Racio iā
dcā est. Nemo em opat nisi ad ali-
quod respiciat: q ergo fides in sola
ratione ē. neqz rō ipa cōphendit. s
qsi captiua ei subseruit: ideo pz q to-
ta natura ista destituta mīte contra
motionē fidei qsi gratis opet et la-
borē suū pdat: eo q quicqd pmetit
sup eius capacitātē est: i in longin-
quū adhuc dfferet. Cōcupiscentia autē
in pnti blandit: i eius obiectū effica-
cī naturā plapsam mouē p: qre ec
seqt facilis obia siue ad opandū sū
ad sustinēdū. Hinc est q tā multi-
plex exhortatio scōz patz p implo-
rāda gratia ec in minimis: q oīo ē
sup facultatē natuē aliqd posse face-
re vel pati qd meiorū sit etne vite.
Exemplū dat de pōdē gūi qd ex nāli
robore nō leuare posset: siue de re i
sublimi loco pōita. Ad hec leuāda l

72 th mystia
fidei

atrigēda null⁹ se sufficeret sine in-
strumētis vel ope alteri⁹. Sic in ma-
teia vutū vāz et pūpue magnaz
sūt fortitudo et iusticia et paci-
entia ē sentiēdū: q difficilima ē p-
is eaz. et lesiua in pnti: et pūpūm
adhuc remotū et qsi in longinā pti-
tū. **E**x q ec seqt q qūis subissi-
me vūis pacie laudēt qsi opus pfer-
tū hūis: tamē q caute vult pferē nō
dz se ipōuide ingerē ad pūcādā eā:
s hūilē seipm i seipō metiri. semp q
sibi p suspect⁹ de arduitate ei⁹. **E**t si
tūc occasio se pbeat firmē cōfidē de
auxilio dīne grēie: q rē rōbilē p-
detes nō sinit tēptai vltra viēs: fron-
tose at se ingēntes sibi relinqre do-
net sciāt qm nichil ex se pnt. Pacia
em ppat hbe. q nō crescat nisi int coi-
trua et fulguā et repres et spinas:
int quas nō ledi. diuine soli⁹ est mu-
nus pūctōis. **Gregori⁹**. Nunq est
paciē virtus in pspis. Ille vero pa-
ciens est q in adūis atterit et tamē
a specie sue rātidinis nō auuatur.
Ber⁹. Paupertatem equo amino ferre
virtus paciētie est: sponte appetere
sapientie laus est. Sūt qui paupes
esse volunt. eo tamen pacto vt nichil
eis deficiat sic diligunt paupertatē vt
nullā paciantur inopiam. Sūt et
aliy mites. s q diu nichil dicitur vel
agitur nisi pro eoz arbitrio: s q lō-
ge sunt a paciētia apparet si leuis
oriatur occasio. **Gregorius**. Qui a
statu paciētie ante linguaz vul-
nera corruit: sibi testis est quod con-
tra manifeste persecutiōis gladios
non subsisteret. Sed impacientes
aduertere sūmopere debent. q dum

pturbationi sue minie obfistit. etiam
si q̄ a se traq̄lla mēte fuerat gesta
tene pfundit: a iprouiso ipulso de
struit q̄d fo: sita diu labore pui
do pstruxerūt. **Orig.** O tu q̄ re: es no
hi cum merore exiliū suscipere. Non
em meretis mīaz si irasceris ad pe
nam: q̄n potius intelliges te digne q̄
pateris sustinere. Et cū te humilia
ueris atq; dixeris. iustū de te factū
iudiciū: forsitā misericordiā psequeris
ab eo q̄ pot pt dāpnationē ad
pstinū te statum reuocare. **Crisp.** p
mus q̄d pacie est nō icipere iniusti
ciā: scāidus postq̄ inceptū est eq̄li
bus non vindicari. **Terci⁹** nō face
re vepati ea que passus est s̄ q̄escē.
Quis tribuere seipsū in paciēdo
mala: **Quis** et āpius tribuere q̄
ille vult q̄ fecit. **Sext⁹** nō odio hē
q̄ opatur: **Septim⁹** est diligere. **Oct**
tau⁹ bñfacere: q̄ p ipso deū depra
ri. **Greg.** Tribus modis v̄tus paciē
exerceri solet. Alia nāq; sūt q̄ a deo:
Alia q̄ ab antiq̄ adūsario: Alia que
a primo sustinem⁹. A primo nāq;
pseuaciones dampna et cōtumelias.
Ab antiquo adūsario temptamen
ta: A deo autē flagella toleramus.
Sed in hijs omib⁹ vigilantia oau
lo semetipsam debz mēs circūspice
re. ne contra mala primi protraha
tur ad retributionē mali: ne contra
septamenta aduersarij seducat ad
delectationē vel consensū delicti: Ne
contra flagella opificis pruat ad
excessum murmurationis. **Augusti⁹.**
Sic sub vno igne aux rutilat. pa
lea fumat. et vbi palee cōminuunt
frumenta purgātur: ita vna eadēq;

vis irruens. bonos pbat. purificat.
elicat. malos dampnat. vastat. exte
minat. Unde in eadē afflictione
mali deum detestantur et blasphe
mant: vti deum precantur et laudāt.
pū. 16. Melior est paciens viro for
ti. **Glosa quedam.** Fortis multo la
tore diuicias spirituales acquirit:
vigilando. ieiunando. ac. Paciens
sine suo labore a peccatis absoluit.
virtutibus ditatur. regnumq; ce
lorum adipiscitur. Omnis siquidem
aduersarij labor suū est lucrum:
id est vere patientis. **Ex sūma virtu
tū.** Pacia custos est virtutū: et quic
quid alie acq̄runt ipsa conseruat.
Et nota. q̄ nō minor est virtus q̄
qrere parta tueri. Extremū siq̄dem
bellum quod cōtra virtutes aduer
sari⁹ mouet. p fortissimā paciā vi
ciat. sicut in sanctis martiribz patz.
Vñ p p̄is v̄ssie dr. v. sup. q̄ hō v
re paciēs a toto mūdovinci non p̄t.
Vñ glō. sup illd iob. 6. vbi ē fortitu
do tua. Qui se vincit. cōtra oīa for
tis ē. **Seneca.** Facili⁹ est gēte vnaz.
q̄ vnu hōiem vincere. **Hugo.** Mag⁹ v
tus est si non ledas a quo lesus es:
magna glā est si cui nocē potuisti p
cas. **Nobile** vindicte gen⁹ est ignos
cē victo. **Cass. sup ps.** Pacia religi
osi vici ē labor ac dolorum omniū.
spe futuraz rerū et amore dñi. gta
tolerācia. Pacia omia vincit adū
sa. nō colluctādo s̄ sufferēdo: nō mur
murādo s̄ grās agēdo. **Ipa** ē q̄ fecē
toti⁹ voluptatis abstergit: **Ipa** ē q̄ li
piadas aīas dō reddidit. **Xps** ut p̄tāz
daēt fōrm paciē: sic ovis ad occasio
nē duct⁹ ē. sic et faūli ei⁹ facē debent.